

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobců:

a) N. S.

b) nezletilý K. S.

oba státní příslušnost Ázerbájdžánská republika

žalobce b) zastoupen žalobkyní N. S., jakožto zákonnou zástupkyní,
t. č. pobytem Pobytové středisko Havířov, Na Kopci 5, 735 64
Havířov – Dolní Suchá

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra České republiky

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2020 č. j. OAM-533/ZA-ZA11-ZA05-2020, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 13. 11. 2020 č. j. OAM-533/ZA-ZA11-ZA05-2020 žalované Ministerstvo vnitra České republiky rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobcům podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu správního řízení vzal žalovaný za objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany je skutečnost, že manžel žalobkyně a) měl být ve vlasti pronásledován z náboženských důvodů a také proto, že odmítl spolupracovat s tajnými službami. Žalovaný v případě žalobců nezjistil žádný důvod pro udělení azylu, který by byl podřaditelný pod ust. § 12 písm. a) nebo b). Žalobkyně v průběhu řízení vypověděla, že ona sama žádné potíže v zemi původu neměla, avšak nepřímo na ni dopadaly problémy jejího manžela. Současně s žádostí obou žalobců byla projednávána také žádost o udělení mezinárodní ochrany manžela žalobkyně a), avšak ani v jeho případě žalovaný neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Jelikož žalovaný u žalobců neshledal ani důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, rozhodl tak, že se mezinárodní ochrana žalobcům neuděluje.
2. Žalobkyně a) podala proti shora uvedenému rozhodnutí jménem svým i jménem nezletilého žalobce b) včasnou žalobu. V ní vytýkala žalovanému porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v jeho ustanoveních § 3 ve spojení s § 2 odst. 4, § 50 odst. 2 a 3 a § 50 odst. 4. Žalovaný porušil také ust. § 12 zákona o azylu, když žalobkyně splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu a § 14a téhož zákona, neboť žalobkyni v případě návratu do země původu hrozí nebezpečí vážné újmy. Podle žalobkyně žalovaný též porušil ust. článku 3 odst. 1, 2 Úmluvy o právech dítěte, protože nebyl dodržen princip nejlepšího zájmu dítěte. Dále poznamenala, že žádost o mezinárodní ochranu podala proto, že jejímu manželovi hrozí v zemi původu velké nebezpečí a diskriminace ze strany státních orgánů z důvodů jeho náboženského vyznání a také proto, že nechtěl spolupracovat s ázerbájdžánskými tajnými službami, v důsledku čehož bylo jeho prostřednictvím vyhrožováno jejich nezletilému synovi. Azylový příběh její a jejího syna měl být posuzován v kontextu celé rodiny, přičemž si žalovaný podle žalobkyně neopatřil dostatečné podklady a nepřihlížel ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobkyně jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2020 č. j. OAM-533/ZA-ZA11-ZA05-2020 a z obsahu připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobců vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu dán v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).
5. Z obsahu připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně a) podala žádost o udělení mezinárodní ochrany jménem svým i jménem nezletilého žalobce b) dne 18. 8. 2020. Při poskytnutí údajů k této žádosti dne 21. 8. 2020 uvedla, že je vdaná, její manžel T. S., narozený X, je rovněž žadatelem o mezinárodní ochranu, přičemž žalobkyně zároveň žádá o udělení mezinárodní ochrany

pro jejich společného syna K. S., narozeného X. Do České republiky přicestovali 1. 12. 2019, dva dny byli v hotelu v Praze a poté odjeli vlakem do Düseldorfu. V Německu podali žádost o mezinárodní ochranu a 18. 8. 2020 je transferovali na základě Dublinu do České republiky. Jako důvody žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že její manžel pracoval u policie a poté, co přestoupil na křesťanskou víru, začal mít potíže v práci. Její země válčí s Arménií, která je křesťanská. Kvůli tomu ho pokládali za zvěda a vlastizrádce, že pracuje pro Arménii. Dne 21. 8. 2020 byl s žalobkyní proveden pohovor k důvodům její žádosti o mezinárodní ochranu. Při něm žalobkyně opakovala, že důvodem odjezdu ze země původu byly problémy jejího manžela se státními orgány Ázerbájdžánu. Tyto problémy začaly od roku 1993, kdy se nechal pokřtít. Její manžel měl problémy také s KGB. Musel odejít od policie, nenechali ho tam pracovat a vyhrožovali mu, že ho obviní z nějakého trestného činu. Naposledy pracoval v restauraci, kde jednoho dne přišli nějakí lidé a řekli mu, že vše vědí o jeho minulosti, vyhrožovali mu a vydírali ho tím, že poškodí jejich syna. Chtěli po něm, aby pro ně pracoval; mělo se jednat o civilně oblečené příslušníky tajné policie a manžel pro ně měl donášet, což odmítl. Dále žalobkyně při pohovoru uvedla, že ona sama žádné problémy kvůli manželovi přímo neměla a že se jí nepřímo dotklo to, že prohrál soud ve věci rozdělení vlastnictví k bytu. Soudil se se svým bratrem 5 let, všechny soudy prohrál, i když měli dobrého právníka a dozvěděli se, že se do toho zapletla policie a že manželova práva tím byla poškozena. Žalobkyně sama potíže ve vlasti neměla, stejně tak jako její nezletilý syn; vyhrožováno bylo toliko jejímu manželovi, že pokud nepřistoupí na jejich podmínky, může se něco synovi stát. Součástí správního spisu jsou i informace o Ázerbájdžánské republice, a to:

- Informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky ze dne 9. 4. 2019 „Křesťané v Ázerbájdžánu“,
- Zpráva ČTK ze dne 14. 7. 2020 nazvaná „Konflikt na hranici Arménie a Ázerbájdžánu už má nejméně 13 obětí“,
- Informace Mezinárodní organizace pro migrace (IOM) o Ázerbájdžánu 2019,
- Zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA ze dne 11. 3. 2020 o dodržování lidských práv v Ázerbájdžánu za rok 2019 a
- Informace Ministerstva zahraničních věcí České republiky č. j. 110178-6/2020-LPTP ze dne 21. 5. 2020 nazvaná „Křesťané a konvertité ke křesťanství“.

6. Podle ust. § 12 zákona o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno že cizinec
 - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodů rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
7. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a

že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem nebo svého posledního trvalého bydliště.

8. Podle odst. 2 téhož ustanovení se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje
 - a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
9. Podle žalobkyně žalovaný pochybil v tom, že jí neudělil azyl podle ust. § 12 zákona o azylu ani doplňkovou ochranu podle ust. § 14a téhož zákona. Tím, že nevyhověl žádosti o mezinárodní ochranu v případě nezletilého žalobce b), porušil dle žalobkyně článek 3 odst. 1, 2 Úmluvy o právech dítěte, jelikož nebyl dodržen princip nejlepšího zájmu dítěte. Mezinárodní ochrana měla být žalobkyni i nezletilému dítěti udělena proto, že manželovi žalobkyně hrozí v zemi původu nebezpečí a diskriminace ze strany státních orgánů z důvodů náboženského vyznání, přičemž bylo v důsledku jeho odmítnutí spolupráce s tajnými ázerbájdžánskými službami, vyhrožováno jejich nezletilému synovi. Žalobkyně nesouhlasila se závěrem žalovaného, že problémy, které utrpěl její manžel, nepociťovala za situace, když spolu žijí a mají společné dítě. Jejich azylový příběh bylo proto nutno posuzovat v kontextu celé rodiny a žalovaný si měl opatřit dostatečné podklady a přihlížet ke všemu, co vyšlo najevo v průběhu správního řízení.
10. Krajský soud musí především konstatovat, že je mu z jeho úřední činnosti známo, že manžel žalobkyně a) T. S. podal u žalovaného Ministerstva vnitra České republiky rovněž žádost o udělení mezinárodní ochrany. O této žádosti žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 13. 11. 2020 č. j. OAM-534/ZA-ZA11-ZA05-2020 tak, že žádnou z forem mezinárodní ochrany manželovi žalobkyně neudělil. O žalobě proti tomuto rozhodnutí rozhodl zdejší soud rozsudkem ze dne 8. 3. 2021 č. j. 18 Az 62/2020-33, kterým tuto žalobu zamítl. Krajský soud neshledal ve shodě s žalovaným důvody uváděné manželem žalobkyně spočívající v údajném pronásledování v souvislosti s jeho křesťanskou vírou a s odmítnutím spolupráce s tajnými službami – KGB, jako důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany. Krajský soud proto nemůže přisvědčit žalobní námitce, že se žalovaný nezabýval otázkou její příslušnosti k rodině, jejíž člen je pronásledován a že tedy její žádost i žádost nezletilého měla být posuzována „v kontextu celé rodiny“. Nutno dodat, že při pohovoru konaném dne 21. 8. 2020 žalobkyně uvedla, že ona sama v Ázerbájdžánu osobně žádné problémy neměla, stejně tak neměla problémy se státními orgány, policií či armádou. Tyto problémy neměl ani nezletilý a vyhrožováno bylo toliko jejímu manželovi, že se nezletilému může něco stát, pokud nepřistoupí na podmínky spolupráce s tajnými službami. Žalobní námitky spočívající v porušení ust. § 12 a § 14a zákona o azylu či porušení článku 3 odst. 1, 2 Úmluvy o právech dítěte ve vztahu k nezletilému žalobci b), jsou tedy nedůvodné.
11. Jako nedůvodné hodnotí krajský soud i v žalobě vytýkaná porušení správního řádu žalovaným. Z obsahu správního spisu žádné porušení procesních předpisů zjištěno nebylo;

naopak z něj vyplynulo, že si žalovaný opatřil dostatek potřebných zjištění a skutečností podáním základních údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, podrobně provedeným pohovorem k důvodům této žádosti a informacemi o zemi původu žalobců, na něž žalovaný učinil přílehlavé právní závěry.

12. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobců jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
13. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci v řízení úspěch neměli a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 15.03.2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce